

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2021, č. j. 43 A 9/2019 – 50,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. CPR-36191-3/ČJ-2019-930310-V248. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 23. 8. 2019 o povinnosti opustit území České republiky podle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka uvedla, že intenzita důvodů, pro které byl žalobě odkladný účinek krajským soudem udělen, je stále aktuální. Stěžovatelka poukázala na skutečnost, že na území České republiky žije již více než dvanáct let, vytvořila si zde mimořádné vazby, má zde řadu vzpomínek a s Českou republikou ji pojí i značné sociální kontakty. Nepřiznání odkladného účinku by zasáhlo do života jejího manžela a dětí, které s ní žijí. Nezletilá dcera H. je přijatá na střední školu v Hradci Králové, nezletilá dcera B. se má v květnu 2021 účastnit přijímacích zkoušek na střední školu. V České republice má stěžovatelka jádro rodinného zázemí a svého života vůbec. Přiznání odkladného účinku považuje stěžovatelka rovněž za klíčové optikou jejích procesních práv v soudním řízení, stěžovatelka se vždy zajímala o všechna řízení vedená v její věci a považuje za zásadní, aby byla v kontaktu i se svým právním zástupcem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle

§ 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba rovněž zdůraznit, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je opravným prostředkem mimořádným, a tedy nelze automaticky očekávat vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku se prolamují před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Na rozhodnutí krajského soudu je přitom třeba hledět jako na rozhodnutí zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonem stanoveným postupem zrušeno. Odkladný účinek má charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a má být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Proto újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku, musí být vzhledem k poměrům žadatele natolik významná, že odůvodňuje uplatnění výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65], a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[7] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovateli Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelce oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatelky a její konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatelka, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu, což stěžovatelka učinila tvrzeními o zásadním zásahu do jejího rodinného života. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[8] Pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, stěžovatelka by měla ještě před rozhodnutím ve věci samé opustit území České republiky. Rodinný život stěžovatelky je přitom v současné době soustředěn v České republice. Zejména Nejvyšší správní soud zohlednil, že nezletilé dcery stěžovatelky H. a B. na území České republiky realizují své studijní aktivity, a tedy zohlednil újmu, která by nuceným vycestováním stěžovatelky z České republiky vznikla jejím nezletilým dcerám, a zasáhla by tak i do stěžovatelčina rodinného života. Stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu doložila přijetí dcery H. na střední školu. Dcera B. byla v době doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelkou pozvána na přijímací zkoušky na střední školu. S ohledem na nezletilost dcer se nedá očekávat, že by

pokračování

v České republice mohly zůstat bez rodičů a studium na střední škole v České republice realizovat bez fyzické přítomnosti rodičů v České republice (manželovi stěžovatelky byla rovněž uložena povinnost opustit území – viz řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 Azs 107/2021, kde byl jeho kasační stížnosti rovněž přiznán odkladný účinek z důvodu hrozícího významného zásahu do rodinného života).

[9] Nelze přitom spoléhat na to, že by stěžovatelka měla bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu na území České republiky.

[10] Nejvyšší správní soud se proto přiklonil k tvrzení stěžovatelky, že nucené vycestování by pro ni znamenalo újmu v jejím rodinném a soukromém životě a v životě jejích rodinných příslušníků. Vyšel přitom rovněž ze skutečnosti, že na základě obdobných důvodů byl krajským soudem přiznán odkladný účinek žalobě stěžovatelky.

[11] Nejvyšší správní soud tak má za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy hrozící stěžovateli oproti újmě, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[12] Vzhledem k výše uvedenému se proto Nejvyšší správní soud již nezabýval dalším stěžovatelkou uváděným důvodem možného vzniku újmy, konkrétně její argumentací procesními právy v soudním řízení. Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud ohledně této argumentace odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, podle něž *„obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“*. V daném případě stěžovatelka tyto další individuální okolnosti, jak je patrné výše, uplatnila.

[13] Ve vztahu k hodnocení naplnění další podmínky, tj. možného rozporu s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud uvádí, že pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo jevit z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale i v tomto případě je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do práv stěžovatelky s intenzitou narušení veřejného zájmu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). Žalovaný nepoukázal na žádný kolidující důležitý veřejný zájem a ani Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmý zásadní veřejný zájem, který by měl převážet nad možným zásahem do soukromého a rodinného života stěžovatelky. Setrvání stěžovatelky na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, tedy nenaruší důležitý veřejný zájem, čímž je naplněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] S ohledem na výše uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Vzhledem k tomu, že rovněž krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze

dne 12. 12. 2019, č. j. 43 A 9/2019 - 32, dochází k tomu, že do rozhodnutí soudu o kasační stížnosti se obnovuje odkladný účinek přiznaný žalobě, a tedy se odkládá i vykonatelnost rozhodnutí žalovaného.

[15] Nejvyšší správní soud současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku (i bez návrhu) usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu